

Sămînța de pe stîncă

Sămînța de pe stîncă, desi a înverzit,
La fel ca cea din vale, dar nu a mai rodit.
Căci soarele căldura, deasupra ei a stat,
Și firele de aur pe loc s-au și uscat.

Cor:1

Cerceteazati inima,
S-au e buna, s-au e rea,
S-au e stanca de granit,
S-au pamant destelenit.

Cor:2

Dacă e din stîncă inima ce-o ai,
Domnul te așteaptă Lui să i-o predai.
Ca să-i schimbe starea în pămînt bogat
Care aduce rodul binecuvîntat.

Aceștia sînt aceia- Isus ne-a învățat-
Care la încercare de El s-au lepădat.
Sămînța de pe stîncă nici ea n-a mai rodit,
Deși cu bucurie Cuvîntul l-au primit.

O Doamne schimbă starea acelui împietrit,
Și fă din el pămîntul ce spice a rodit.
S-aducă fiecare din rodul cel bogat,
Să nu mai fie nimeni, niciun creștin uscat.

Și soarele și vîntul și stîncă de granit,
Le schimbă Tu în solul cel bun ce a rodit.
Să fie încercarea rodire, bucurii
Și nicidecum cădere, pentru ai Tăi copii.

Tu poți să faci aceasta, căci Tu ești minunat.
Din inima de piatră să faci pămînt bogat.
Din stîncă să țîșnească izvoare, ape vii,
Din Duhul Sfînt revarsă a Tale bucurii.

Amin